

Helligtrekongers søndag (1. tekstrække) 6. januar 2019 kl.10.00 i Ugerløse kirke

Prædiken

Vi er en del af et fællesskab. Som Kathrine som har været vikar her i kirken de sidste tre måneder, sagde i hendes sidste prædiken så er vi ikke enlige øer, men en del af et fællesskab. Vi er en del af et økologisk fællesskab, alle os mennesker, dyr og planter er fælles om at leve på denne jord. Vi er en del af et kulturelt fællesskab som danskere. Vi er en del af et familiefællesskab som bygger på gener og historie, vi er en del af et arbejdsfællesskab eller opgave fællesskab, hvor vi alle har pligter, og så er vi en del af et åndeligt og religiøst fællesskab.

I min orlov har jeg tænkt den del over fællesskabet her i Ugerløse kirke, jeg har tænkt over de snar 11 år jeg har været her i kirken og hvordan fællesskabet har forandret sig i den tid. Og det har været interessant for mig at høre hvordan Kathrine oplevede vores fællesskab, hun ser kirken her som et vigtig mødested for byen, hun bemærkede hvordan nye kirkegængere bliver taget godt imod, og hvor stor betydning kirkekaffen i cafeen har. Hun bemærkede at der kommer mange mennesker både til aktiviteter og højmesse, børnegudstjenester og særlige tjenester.

Og det bekræfter mig i den tanke at vi faktisk har et godt fællesskab her i kirken, et åbent og velkommende fællesskab.

Og det får mig til at tænke over hvor skal vi hen i det kommende og de kommende år. Hvad er vores missionserklæring for kirken og menigheden i år og hvad er det vi gerne vil opnå og ser blomster om tre år?

I de år jeg har været præst her, har min kirkelige missionserklæring været at opbygge en åben og rummelig kirke, hvor alle mennesker oplever sig taget godt imod, jeg har forsøgt at gøre kirken til et kendt sted både for børn og voksne. Jeg har prøvet at udvise imødekommenhed igennem god og varieret musik og aktiviteter som taler ind i vores tid. Og samtidig har det været vigtig for mig at Ugerløse kirke har dybde og kvalitet. Vi er en kulturel institution, men vi er også et åndeligt fællesskab med et centrum. Vores centrum er Jesus og næstekærlighed.

I de kommende år håber jeg at vi som fællesskab har vokset så meget at vi sammen kan lave en missionserklæring. Jeg vil gerne høre jeres og jeg tror det ville være værdifuldt hvis vi kunne høre hinandens og måske når frem til en samlet erklæring som vi i fællesskab kunne arbejde på. Jeg indbyder jer til at tage del i vores kirkes lederskab.

Det er mit håb og nytårsforsæt for vores kirke og fællesskab.

Det er en praksis for mig i januar at se på min givertjeneste, se på min økonomi og lægge en plan for den for resten af året. Det gælder ikke kun min pengerelateret økonomi, det gælder også min åndelige økonomi. Og det er netop hvad jeg vil tale om i dag. Åndelig økonomi.

Dagens første tekst handler om Guds lys, herlighed og stråleglans, og i evangelieteksten hører vi om stjernen som leder de vise mænd til Jesusbarnet. Det som vi hører er at Gud sender os lys, Gud giver os lys, han giver os kærlighed, godhed, han giver os sig selv igennem Jesus. Den åndelige økonomis første princip er at Gud giver. Ordet give er det ord som oftest bruges om Gud, han giver os alt muligt og umuligt.

I forretningsøkonomi hedder det at nogle sælger og andre køber. Det er den slags økonomi vi er vant, man skal yde for at nyde. Men åndelig økonomi er helt anderledes. Her får vi uden at have givet og ydet, her modtager vi uden at have penge at købe for. Alt levende på jorden er modtagere af Guds gaver. Som et åndeligt fællesskab er det dog ikke alene vores opgave at modtage med tak, men også at spejle, spejle Guds lys og Gud gavmildhed. I vores hjerne og hjerter er noget som hedder spejlneuroner, som gør det muligt for os at forstå og spejle andres situation, tanker og følelser. At spejle er den grundbestanddel i at være fælles. Som en åndelige menighed, er vi lidt ligesom solpaneler, vi har alle set et hus hvor taget er dækket af sorte solpaneler, som modtager solens stråler og energi og omdanner den til elektricitet og varme. Vores opgave er at tage imod Guds gaver, og selv give videre, omdanne dem så det kan bruges i vores livssituationer.

I dagens tekst lever Betlehem stjernen vismændene ud på en rejse, en rejse hvis mål det er at møde Gud selv, møde Jesusbarnet. I den åndelige rejse indbydes vi også, vi indbydes til at møde Gud. Vi

indbydes til at møde Gud i form af et babybarn, som er et billede på nyt liv, nye muligheder og potentiale som venter på at blive til virkelighed. Det er som hvedekornet som dør i mulmet for at blive et nyt korn. Vi har også i os lige gyldigt hvor gamle vi er altid et åndeligt potentiale som venter på at blive til virkelighed. Vi har med andre ord nye møder med Gud i vente i det nye år. For nogle kan det dreje sig om nye åndelige gaver pakkes ud, det kan foregå på mange måder, i det indre kan det betyde at vi spejler en af Guds karaktertræk, et af kærlighedens udtryk. Det kan være tålmodighed, rummelighed, omsorg, indsigt eller håb. Sådanne gaver kommer ofte naturligt til os, som en længsel eller et behov i vores liv. Som noget vi ønsker eller har brug for. Har vi for travlt har vi måske brug for langsommelighed eller stilhed og hvile. Oplever vi os ensomme har vi måske brug for omsorg, og måden vi modtager gaver på, måden vi får dem på har brug for er at gøre som Gud gør. Det vi længsel efter eller mangler i vores liv er lige præcist det vi skal give til andre, det er den åndelige økonomis lov. Giv det du har brug for eller længsel efter. Savner jeg glæde så giv glæde, savner jeg andre mennesker så vær et godt menneske, savner jeg kærlighed så udvis kærlighed.

Vi har alle indre behov, mentale, følelsesmæssige og åndelige behov som det er vigtigt at vi bliver bevidste og opmærksomme på, og tør handle på. Mange af vores behov er knyttet til kærlighed, som er noget som Gud sender til os nådigt og gavmildt og konstant, så vi skal blot tage imod, spejle og give videre. Den åndelige økonomis princip er simpelt, vær et spejl. Når vi nogen gange har svært ved at gøre det, oplever modstand så det fordi der også er andre økonomier på spil i vores liv. Forretningsøkonomien, hvor vi tror vi skal yde først, men også egoismens økonomi, altså mig først eller smertens og frygtens økonomi, jeg tør ikke, jeg har dårlige erfaringer. At prøve noget nyt, indføre en ny vane eller et nyt perspektiv er altid udfordrende, men den åndelige økonomi er værd at kæmpe for, for den knytter os til Gud, kærlighedens kilde, det gøre os som mennesker hele og heler os og det skaber fællesskab. Så vær ikke bange for at prøve noget nyt i 2019. Gud selv lod sig føde på en syndig og farlig jord, Gud viser sig som skrøbelig og sårbar, som et barn der ikke kan forsvare sig selv, enhver begyndelse indbefatter sårbarhed, men det er ikke farligt fordi vi er ikke alene.

Når vi indføre noget nyt, så begynder det ofte med en tanke, en ny idé eller et nyt perspektiv. Så jeg vil slutte af med dette lille eksempel på perspektivskifte.

Forstil dig at du sidder i en restaurant og spiser frokost sammen med familie eller en god ven. Pludselig åbner døren sig og en far kommer ind med to drenge som larmer og løber rundt. Børnene forstyrre alle gæsterne i restauranten, faktisk kan det næsten umuligt at føre en samtale fordi de render rundt som vilde kaniner i hele rummet. Alle bliver irriteret, og til sidst beslutter du dig for at sige noget til faren, fx undskyld mig men kunne de ikke prøve at få lidt styr på dine børn? Faren kigger da på dig og ser næsten overrasket ud, han ser på drengene, og kigger på dig, og siger, Ja, det må du undskylde, vi kommer lige fra sygehuset, vor vi måtte sige farvel til min hustru, til deres mor. I det øjeblik ændres dit perspektiv, fra irritation til medfølelse.

For en hver situation i livet afhænger af perspektiv. Amen.